

הורים ומורים יקרים

ביום שהיה אמור להיות חגיגי, שיש בו טעם וריח של התחלה חדשה ומרגשת, פתחנו בחדשות קשות על רצח חטופים בעזה ועל שלושה נרצחים בפיגוע בהר חברון. אתמול נודע לנו על נסים גדולים בכישלון של שני ניסיונות פיגוע, לצד חייל הרוג ופצוע קשה בפעילות בג'ינין.

המציאות מטלטלת!

גם הילדים שהגיעו לביה"ס עם חולצות צהובות וגם הילדים שהגיעו עם חולצות כחול-לבן, זקוקים לתיווך של האירועים.

ברגעים כאלה נדרשת ביתר שאת נשיאת ההפכים: היכולת מצד אחד לתווך את האירועים ולספר אותם בצורה עניינית ונטולת דרמטיות, בהתאם לגיל ולרמה ההתפתחותית, לצד חיזוק ומתן תקווה.

זכרו: נפש הילדים רכה והם מאוד מושפעים מהדרך בה אתם המבוגרים מתווכים את המציאות. למרות הכאב העצום, הפוצע את הלב של כולנו, אסור לנו לגרום לילדים לאובדן תקווה ולייאוש.

הביעו יותר אהבה לילדים ביום הזה.

דברו על אמון ביכולתם להתחיל מחדש ולהצליח, גם אם לא כ"כ הצליחו בעבר*

הזמינו אותם לתאר מחשבות ורגשות נוכח האירועים, אך דברו על תקופה קשה, שהיא זמנית, שלא תישאר כך לעולם*

כדאי מאוד שתתעלו את הכאב לעשייה: מכתב למשפחות הנרצחים, מכתב למשפחות חטופים או כל פעילות המביעה הזדהות ומאפשרת לילד לחוש משמעותי*

לסיכום:

קשה לנו מאוד ברגעים אלו וליבנו יוצא אל המשפחות, אך נזכור שדור העתיד תלוי בנו, נתעשת ונשדר לו אהבה, אמון ותקווה ונאפשר לו מעורבות מחזקת.

מי ייתן ושנת לימודים זו תהא טובה מקודמתה ולוואי וכבר מחר יצטרפו תלמידי התיכונים ונזכה לבשורות טובות